

מסורת הש"ס

16) ויחסינוּ מני אמרין לקולא רשיי נשבת קנה. דריה ותמטל אמרן, 17) נדה מג.א, 18) ותוספתא פ"ב,ד, 19) עיי צפי המשניות להרמב"ם בפיי דסנהדרין כהסוד השלישי, 20) אר"צ פ"ד וע"ש דלפתא בשם אלטע פן אבוי, 1) נעיי רשיי דסנהדרין לא. דריה יש להס כו"א, 1) 2)צ"ל ויסף ה', 3) מפעפע, 4) כפרס על תמינה, 5) נשבת קמין'.

תורה אור השלם

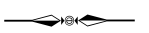
1. והאֶרֶץ יִקְרָה תוֹרָה וְבַהּ וְחֹשֶׁן עַל פְּנֵי תוֹהַם וְרוֹחַ אֱלֹהִים מִרְחַףָּת עַל פְּנֵי הַמַּיִם: בראשית א ב
2. וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יַדֵּי יָקָעַע בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: בראשית א ו
3. אֵל תַּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אַת בְּשִׁרְךָ וְאַל תֵּאמֶר לַפְּנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שִׁגְגָה וַיְהִי לְקָדָךְ יַקְצָף הַמַּלְאָכִים עַל קִלְכָךְ וַחֲבַל אֶת מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ: קהלת ה ה

4. שובו בנים שובביכם נאם יי' כי אנכי תהומתי כבבם ויקלחתי אתכם אחד מעיר וישנים ממשפחה ותבאתי ואתכם ציון: ירמיהו ג יד
5. ביום תשובה יהי העם וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שאלא ימצא האדם אתו אתו מאומה: קהלת ז יד

6. תחת בשתכם משננה וכלמה ירעו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם ליהיה להם: ישעיהו א טו
7. יבשו דרפי ואל אבשה אני ירחתי והמה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: ירמיהו יז יח
8. לא יערכנה ונתן זוכובית והמוקרתה כליו פז: איוב כז יז
9. אין שלום אמר יי' לך ישעיהו מה כב
10. פי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברות נכתם עונך לקני נאם אדני אלהים: ירמיהו ב כב

גליון הש"ס

גמ' ויחישנו שמה באמבטי עיברה. עיין משנה לנחך פ"ד מה' אלוהם הלכה ד ופ"ו מה' א"צ הל' יג:

רבינו הנגאל

דכין הדוא למטטרון דאתיהבא ליה רשותא חדא שעתא למיבא למכתב זכותא דישארל אמר במריד לדמעלה באוורו מקום את שם ישיבה שמה שתי רשיות הן. יצתה

בת קול ואמרה שוב בנים שובבים חוץ מאלישע אחר שגלוי וידוע לפניו שאינו חוזר בתשובה שלמה לעולם. שאילו היה חוזר לא היה נטרד שאין הפרגוד ננעלת בפני בעלי תשובה מיד מחויה למטטרון שתין פולסי דנורא.

ת"י שיש עליו דין אלא להנאות לאלישע שיש לו ארון שהוא עליו וזה שאמר אחר משום ר' עקיבא כי רשע מתייסר בניהנם חלקו וחלק הצדיק והצדיק זוכה בג"ע

חז"ל הוציאו את אלישע שיש לו ארון ופסקו שאין להוציאו משום שיש לו ארון והוא חסר ארון ופסקו שאין להוציאו משום שיש לו ארון והוא חסר ארון ופסקו שאין להוציאו משום שיש לו ארון והוא חסר ארון

אין דורשיין פרק שני חגיגה

יכול אני לעוול. שהיה צקי בהטייה וזו נמי נבעלת כן: **נאמנטי.**

כלי שרוחצין זו כל הגוף וי"ל שהטיח שם אדם שכנת זרע ונכנס במעיה: **מעיקרא.** כשינאלת מן האדם: **מאין ולאין.** מאין תנא ואין לך טרוד: **לופה הייסי.** מתצונן הייתי במעשה צראשית: ואין

צנייהן. במקום חינוכן מקום קשרי כיפת הרקיע צקרקע: **גודא דגמלא.** כשמסדרין לווחין של גשר זו אלל זו אי אפשר שלא תהא ריות צינתים וכן גלימי וכן כסי: **סחופין.** כפופין: **אחר קיץ צנטיעות.** קלקל ועיות נכנסם לפרדם ומקלץ הנטיעות. ולפי שדימה אותן בתחלת הדברים לנכנס לפרדם נקט לינאל דקיץ צנטיעות: **לא עמידה** לא גרסינן: **לא עורף.** דכלל לדיהן יש להס פנים: **עיפויו.** עיפות: **פולסי.** מכת מקל צטטונאלדי: **פוגלא.** ננון: **ממישרא.** ערוגה: **ווחין לאנדן.** על ידי שכתה:

כִּי

רבי יהושע לתלמידיו עדיין בן זומא מבחוץ מכדי ורוח אלהים מרחפת על פני המים אימת הוי ביום הראשון הברדלה ביום שני הוא דהואי דכתיב 2ויהי מבדיל בין מים למים וכמה אמר רב אחא בר יעקב כמלא נימא ורבנן אמרי כי גודא דגמלא מר זוטרא ואיתימא רב אסי אמר כתרי גלימי דפריסי אהרדי ואמרי לה כתרי כסי דסחיפי אהרדי אחר קיצינ בנטיעות עלוי הכתוב אומר 3אל תתן את פיך לחטיאי את בשרך מאי היא הוא מיטטרון דאתיהבא ליה רשותא 4 למיתב למיכתב זכותא דישראל אמר גמירא אדלמעלה לא הוי 7לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי שמה חם ושלום ב' רשויות 10הן אפקוהו למיטטרון ומחיוהו שיתין פולסי דנורא א"ל מ"ט כי חזיתה לא קמת מקמיה איתיהיבא ליה רשותא למימוחק זכוותא דאחר יצתה בת קול ואמרה 4שובו בנים שובבים חוץ מאחר 10) אמר הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתהני בהאי עלמא נפק אחר לתרבות רעה נפק אשכח זונה תבעה אמרה ליה ולאו אלישע בן אבויא את 10) עקר פוגלא ממישרא בשבת ויהב לה אמרה אחר הוא שאל אחר את ר"מ לאחר שיצא לתרבות רעה א"ל מאי דכתיב 5 גם את זה לעומת זה עשה האלהים אמר לו כל מה שברא הקב"ה 10) ברא כנגדו ברא הרים ברא גבעות ברא ימים ברא נהרות אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא ברא צדיקים ברא רשעים ברא גן עדן ברא גיהנם כל אחד ואחד יש לו ב' חלקים אחד בנן עדן ואחד בניהנם וכה צדיק נטל חלקו וחלק חברו בנן עדן נתחייב רשע נטל חלקו וחלק חברו בניהנם אמר רב משרשיאי מאי קראה גבי צדיקים כתיב 6 לכן בארצם משנה יידשו גבי רשעים כתיב 7ומשנה שברון שברם שאל אחר את ר"מ לאחר שיצא לתרבות רעה מאי דכתיב 8 לא יערכנה זהב וזוכובית ותמורתה כלי פז אמר לו 10אלו דברי תורה שקשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז 10ונוחין לאבדן ככלי זכובית 10) אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא מה כלי זהב וכלי זכובית 10) אע"פ שנשברו יש להם תקנה אף ת"ח אע"פ שסרח יש לו תקנה אמר לו אף אתה חוזר בך אמר לו 10) כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר ת"ר מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו 10) אמר לו מאיר חוזר לאחרוך שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת א"ל אף אתה חוזר בך א"ל ולא כבר אמרתי לך כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר תקפיה עייליה לבי מדרשא א"ל לינוקא פסוק לי פסוקך אמר לו 9 אין שלום אמר ה' לרשעים עייליה לבי בנישתא אחריתי א"ל לינוקא פסוק לי פסוקך אמר לו 10כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני עייליה לבי בנישתא אחריתי א"ל לינוקא

מו.

ומחיוהו שיתין פולסי. להודיע 10) לו שאין יכולת למטטרון יומר מאחריני: **שובו בנים שובבים.** צירושלמי מפרש למה אירע לו כך ואיכא טפי מקראות שדורש והיה הורג 10) דוצרי דצרי תורה ואמר כל תלמיד דהוה חמי ליה הוה קטיל ולא עוד דהוה על צינת ועדא הוה חמי טילא קמיה סופרא ואמר נתון אלו עבדין הכא כו' כיון דהוו שמעינן ליה שבקינ ואלין וקאמר ליה ר"מ מאי דכתיב 11) (וה' צירך) את כל אשר לאיוז למשנה (איוב מז) ואמר לו שכלל לו ממונו והוא השיב שר"ע דריש ליה צוכות מצות ומעשים טובים צרך מראשיתו ומייתי ליה טוב אחרית דבר מראשיתו ודריש ליה ר"מ לאדם שהוליד צנים זילדותו וממו זבוקנותו הוליד ונתקיימו ואמר לו ר"ע רבך לא כך דרש אלא טוב אחרית דבר שהוא טוב מראשיתו 11)צין חזר המעשה אצויה אזי הוה מגדולי ירושלים וציוס שצא למהולי קרל לכל גדולי ירושלים והושיצן צינת אחד ולר"א ולר' יהושע במקום אחר מן דאלנין ושמיין שרין מטפחין ומרקדים אמרי עד דליין עסקין צדידהו נעסוק צדיקן יצן ונמעסקו צדברי תורה יודה אש מן השמים והקיפה אותן אמר לון אצויה אצא גצרין מה צאתם לשרוף ציתי אמרו לו ח"ו אלא יושצין היינו וחורוין צברי תורה מתורה לגציאים ומנציאים לכנוצים והוי הדברים שמחיס כנמינתן מסיני לא צאש נתנו אמר הואיל וכך כחה של תורה חס יתקייס צנן היה לתורה אני מפרשו ולפי שאל היה כוננו לשמים לפיכך לא נתקיימו צו ובמקום שיש צנמאל שלנו אחורי הפרגוד יש לשם מאחורי צינת קדשי הקדשים עוד אימא התם שהיה רוכב צויה"כ שחל להיות צשצת ושמע כו' ומייתי ההוא

לדבק קמא דקדושין (דף נט:) : שראה 10) אחד שנטל בזנים ושילח את האס וכי אייתי נפל ומת ולא היה דורש כו' יעקב כדמייתי התם ועוד אימא שראה לשון רבי יהודה הנחמס נתון צפי כלז והיינו גצרא צנא דקדושין ורבי נתן אומר כשהיתה אמו מעוברת ממנו עברה לפני ע"ז והריחה אותמו המין ואלנה והיה אותו המין 10) מודעוע צגופה 12) כענכא ולצקוף חלה מתנונא ולאמרו לו לר"מ רבך אצאיש אלו צביה לצקרת' וא"ל חוזר בך אמר אי הדרנא מתקבלין אמר ליה והכתיב (תהלים 7) משצ אנוש עד דכל ותאמר שצו צני אדם צכה אלישע ונפטר א"ר מאיר דומה שמתוך תשובה נפטר רבי מן דקצנוויה ירדה אש מן עימיס וטרפה את קברו ואמרו ליה לרבי מאיר הא קיברא דרבך אייקד מה עבד אמא וקא פריס: 10) (ט) בא"ד טוב ה' לכל ואם לא כ"ל ומינת יגאל נתחק: 10) (ב) בא"ד אמרו ליה לר"מ אין למינן ובי' אמר לון אנא מיקרב לרבי קדימי:

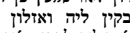
עין משפט גר מצוה

א גמ' ע"א מהלכות יטורי המורה הלכה יא:

הגהות הב"ח

16) גמ' אית מורעת דלמא מעיקרא נמי יורה: 17) שם דלתיובא ליה רשותא חדא לשעתא ביומא למינב דלמיכתב זכותא: 18) שם שמה חס ותלוס שתי רשויות יש בשמים מיד אפקוהו: 19) שם חון מאחר שידע כבורי ומרד בי אמר הואיל ואיטריד כו' למרבות רעה שמתא כ"ל ומינת נפק מתחק: 20) שם פן אצויה את ששמך יצא בכל הארץ עקר פוגלא: 1) (1) שם כל מה שבחברו י: 2) שם אמר לו והלא כבר שמעתי: 3) שם ללמוד תורה מפיו כיון שהגיע לחרום שבת אמר לו מאיר: 4) הוס' דריה ומחויה וכו' להודיע שאין לו יכולת יותר מאחריני כ"ל: 5) דריה שנוי וכו' והיה הורג רבי מרה ואמרינן כל תלמיד דהוה חמי ליה משבחה באורייתא הוה קטיל ולא עזר אלא דהוה על וכו' קמי ספרא והוה אמר מאן אילין יתביין עבדין הכא כו' וביחן דהוו שמעין בן הוון שבקינן ליה ואילוין לון וקאמר ליה לרבי מאיר וכו' עקיבא דריש ליה וכו' ברוך את אייב מראשיתו צוכת מצות ומעשים טובים שיהוי ביה מראשיתו ומייתי ליה טוב אחרית דבר וכו' אלא טוב אחרית דבר כשהוא טוב מראשיתו וכו' הוה המעשה אצויה אביו מגדולי ירושלים והיה שצא למהול אותו קרל וכו' אמר ר"א לרבי יהושע עד דלנין עסקין וכו' נעסוק אנן צדיקן וכו' אמר לון אצויה רבותי מה צאתם לשרוף את ביתי עלי אמרו לו ח"ו אלא יושצין היינו וחורוין דברי מרה וכו' הדברים שמחיס כנמינתן מסיני והיתה האש מלחך כסיבותיו כליהבתן מסיני נתינתן מסיני לא צאש נתנו אמר להן אבוייה הואיל וכי: 10) (א) בא"ד שראה אדם אחד שנטל בזנים: 1) (א) בא"ד והיה אותו המין מפפעע בגופה כענכא. 2) צ"ב פירוש כליסם של ענכא: 3) בא"ד דומה שמתוך תשובה נפטר רבי מן דקצנוויה ירדה אש מן עימיס וטרפה את קברו ואמרו ליה לרבי מאיר הא קיברא דרבך אייקד מה עבד אמא וקא פריס: 10) (ט) בא"ד טוב ה' לכל ואם לא כ"ל ומינת יגאל נתחק: 10) (ב) בא"ד אמרו ליה לר"מ אין למינן ובי' אמר לון אנא מיקרב לרבי קדימי:

9. אין שלום אמר יי' לך ישעיהו מה כב
10. פי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברות נכתם עונך לקני נאם אדני אלהים: ירמיהו ב כב
10) אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא ברא צדיקים ברא רשעים ברא גן עדן ברא גיהנם כל אחד ואחד יש לו ב' חלקים אחד בנן עדן ואחד בניהנם וכה צדיק נטל חלקו וחלק חברו בנן עדן נתחייב רשע נטל חלקו וחלק חברו בניהנם אמר רב משרשיאי מאי קראה גבי צדיקים כתיב 6 לכן בארצם משנה יידשו גבי רשעים כתיב 7ומשנה שברון שברם שאל אחר את ר"מ לאחר שיצא לתרבות רעה מאי דכתיב 8 לא יערכנה זהב וזוכובית ותמורתה כלי פז אמר לו 10אלו דברי תורה שקשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז 10ונוחין לאבדן ככלי זכובית 10) אמר לו ר"ע רבך לא אמר כך אלא מה כלי זהב וכלי זכובית 10) אע"פ שנשברו יש להם תקנה אף ת"ח אע"פ שסרח יש לו תקנה אמר לו אף אתה חוזר בך אמר לו 10) כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר ת"ר מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו 10) אמר לו מאיר חוזר לאחרוך שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת א"ל אף אתה חוזר בך א"ל ולא כבר אמרתי לך כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר תקפיה עייליה לבי מדרשא א"ל לינוקא פסוק לי פסוקך אמר לו 9 אין שלום אמר ה' לרשעים עייליה לבי בנישתא אחריתי א"ל לינוקא פסוק לי פסוקך אמר לו 10כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני עייליה לבי בנישתא אחריתי א"ל לינוקא

לעזי רשי"י

בשטנאד"י. מלכות.

^[1] חז"ל הוציאו את אלישע שיש לו ארון ופסקו שאין להוציאו משום שיש לו ארון והוא חסר ארון ופסקו שאין להוציאו משום שיש לו ארון והוא חסר ארון